

Et sykehusopphold over hele to måneder i ungdomsårene gjorde valget enkelt: Det var lege han ville bli, selv om han på ingen måte er «arvelig belastet» med hensyn til leger i familien. Firebarnsfaren føler han skal være distriktenes garantist i det nye sentralstyret.

Intervjuet: Ottar Grimstad

Distriktenes garantist

– Hvorfor mener du at nettopp du kan gjøre en god jobb i sentralstyret?

– Jeg tror jeg har evnen til å sette meg inn i saker og lytte til folks forskjellige synspunkter. Jeg mener jeg også kan bidra til å oppnå konstruktive og samlende konklusjoner, sier Ottar Grimstad. Som innvalgt fra distriktet er han svært opptatt av hvordan sentralstyret skal kunne støtte det lokale tillitsmannsapparatet.

Ottar Grimstad er født i Bergen, men har aldri bodd der. Faren var lærer i Skånevik og familien flyttet til Sunnmøre da Ottar var tre år. Her var hjemplassen til begge foreldrene og her har Grimstad utvilsomt sine røtter, selv om han vokste opp i Oslo etter at faren ble ansatt som programsekretær i Barne- og ungdomsavdelingen i NRK Radio i hovedstaden.

I studietiden traff han Oslo-jenta Tone Hagberg, som er sykepleier. Sammen drog de tilbake til Hareid da Grimstad var ferdig med studiene i 1974 og deretter hadde gjort turnustjenesten i Lærdal i Sogn.

68'er

Hjemme på Hareid har mannen fått fire barn – to sønner og to døtre – og i tillegg til jobben har han også vært lokalpolitiker for Sosialistisk Venstreparti.

– Jeg er vel en del av 68-generasjonen. Da jeg var student, viste en Gallup at vi var rundt 50 % ved medisinstudiet som den gang ville stemme SV. Jeg er ikke aktiv politiker i dag, men velger SV i år også, sier han.

Da er det kanskje litt problematisk at firmenningen hans – med det i alle fall fonetisk sett liknende navnet Oskar Grimstad – er Fremskrittspartiets fremste representant i kommunen. Slektingen, som driver eget blikkenslagerverksted, opplever at Frp tar en tredel av stemmene i hele fylket. Og Oskar Grimstad er ikke bare ordførerkandidat under valget nå i september, men også kandidat for fylkesordførervervet.

Men han får i alle fall ikke Ottar Grimstads stemme...

Grimstads eldste sønn er født i 1972 og yngstedatteren så sent som i 1986. Grimstad har dermed gjennom mange år fått trening i å skifte bleier. Og omsorg er ett av mannens mange stikkord. Hans SV-engasjement for en del år siden går slik sett kanskje som en rød tråd gjennom livet. Og den røde tråden vil han sikkert også ta med seg inn i sentralstyret i foreningen, selv om han ikke anser seg som SV-er i dag. Han meldte seg ut for mange år siden, men sier han fortsatt tar vare på sine politiske grunnholdninger.

Når han nå går inn i sentralstyret, tar han også med seg den erfaringen han har fått gjennom organisasjonsarbeid via vervene som både leder i Møre og Romsdal legeforening, leder i regionsutvalget i fylket samt to år som vanlig styremedlem.

Deler ikke troen

– Hvorfor er du ikke aktivt med i SV i dag?

– Nei, jeg har ikke vært medlem i noe parti på mange år. Men jeg var vararepresentant for SV en periode her i kommunen. Av de 50 % medisinstudentene på mitt kull som sympatiserte med SV, vet jeg ikke hvor mange som stemmer SV i dag. Jeg tror egentlig ikke at det er så mange, sier han, og legger til:

– Jeg mistet lysten til å drive politikk, fordi man forventet enkle løsninger på kompliserte spørsmål. Men mitt mål er fortsatt at folk skal ha det så bra som mulig. Jeg er fortsatt for at vi skal dele godene og ha et helsevesen som yter for alle, ikke bare for de som tjener mest.

– Mener du utviklingen går motsatt vei?

– Ja, svarer han kontant. – Har du her et syn å forfekte som sentralstyremedlem?

– Foreningen går jo nettopp inn for dette: å skape et godt, offentlig helsevesen. Vi har en «blandingsøkonomi» i norsk helsevesen, der private aktører har sin plass, men der vi også i fremtiden må ha et garantert godt offentlig helsevesen i Norge.

Grimstad legger ikke skjul på at han ikke liker at firmenningen med nesten samme navn og fra samme kommune får 30 % oppslutning rundt Fremskrittspartiet:

– Det er ikke forferdelig at Frp sier de vil forsvare velferdsstaten, men jeg deler ikke deres syn på at privatisering skal løse alle problemer. *Den* troen deler jeg ikke! sier Ottar Grimstad bestemt.

Angrer ikke

Grimstad er en av fem leger i gruppepraksisen ved legekontoret ved Hareid Helse-senter, som ligger bare noen steinkast unna eneboligen med fantastisk utsikt over fjord og fjell. På kontoret har de til nå vært fire leger – alle spesialister i allmenntmedisin. Fra august ble de fem. Kontorbygget eies av kommunen, men de fem er alle selvstendige, der sist ankomne også er kommunelege I. I tillegg til legekontoret er det også en helsestasjon.

Hareid kommune har bare 4 700 innbyggere. Fra gammelt av var stedet preget av fiske- og fangstvirksomhet. I dag er det knapt en fiskebåt tilbake. Nå går det i industri innen møbel, tekstil og betong. I tillegg er det et arbeidsfellesskap med nabokommunen Ulsteinvik bare en mil unna over fjellet.

– Hvorfor valgte du medisin, Ottar Grimstad?

– Som 16-åring ble jeg syk og lå på sykehus i hele to måneder. Jeg måtte gjennom en rekke undersøkelser og opplevde sykehusmiljøet som utrolig spennende. Det preget meg. Hadde jeg ikke havnet på sykehus i tenårene, hadde jeg sikkert valgt elektronikk ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet i Trondheim.

– Du angrer ikke valget?

– Nei, absolutt ikke! Jeg liker veldig godt å komme i nær kontakt med mennesker. Og å føle at jeg gjør nyttige ting for dem. Det er positivt og verdifullt. Dessuten driver jeg med litt pusling med elektronikk som hobby. Både monterer og demonterer datamaskiner!

Ottar Grimstad

Født 10.3. 1950

- Cand.med. Oslo 1974
- Styremedlem i Møre og Romsdal legeforening fra 1999, leder fra 2001
- Medlem i landsstyret i Den norske lægeforening fra 1999. Nyvalgt medlem av sentralstyret

Foto Thor Nagell

– I Sunnmørsposten blir det hevdet at du skal være distriktenes garantist i sentralstyret, som tradisjonelt har mange representanter fra det sentrale østlandsområdet?

– I forrige periode var det folk fra både Hammerfest og Mo i Rana med i sentralstyret, men i det opprinnelige forslaget til valg av representanter denne gangen var det ingen lenger nordfra enn Kongsvinger. Selv om presidenten er fra Bergen og vi har en fra Jæren, er det klart at en stor del av representantene er fra Oslo-området.

Imponert

– Hvorfor tar man på seg et slikt verv?

– Jeg har følt at foreningen har vært en organisasjon som har gitt meg hjelp og støtte. Derfor var det naturlig å stille opp da jeg ble bedt om det. Jeg er imponert over det foreningen gjør – og da snakker jeg ikke bare om det den gjør for medlemmene. Dessuten synes jeg det å jobbe med organisasjonsarbeid både er spennende og lærerikt.

– Går det ikke ut på å lese masse dokumenter?

Ottar Grimstad smiler og klør hunden Frida bak øret:

– Jo, men det å lese dokumenter er – enten du tror det eller ei – interessant! Jeg har alltid vært nysgjerrig og liker å sette meg inn i nye ting. Dessuten er jeg gjennom organisasjonsarbeidet blitt kjent med mange folk. I tillegg gir dette meg en del avveksling. Jeg får mye tilbake selv ved å være med. Pluss at det gir meg mulighet til å påvirke i hvilken retning foreningen skal gå. Og det er det verdt å ta med seg, sier han.

– Hvilken funksjon mener du foreningen skal ha i dag?

– Det er snakk om mange funksjoner. Det er jo en fagforening, en nødvendig forening for å sikre oss like og gode arbeidsvilkår, slik at vi kan gjøre jobben under trygge rammer både faglig og økonomisk sett. Vi har 60 forskjellige fagområder i yrket, og foreningen er engasjert i et omfattende

etterutdanningsprogram. Og ikke minst er foreningen en viktig aktør for å sikre et godt helsevesen. Vi skal gi gode innspill som sikrer at vi kan tjene befolkningen best mulig. Helsevesenet i Norge ville vært dårligere uten en godt fungerende forening!

Sosialt nettverk

Grimstad mener også foreningen kan være en god sosial arena særlig for leger i Distrikts-Norge. I fjor arrangerte lokalforeningen i fylket fellestur til Geiranger med stort hell. Det var «bare» 35 av de rundt 600 medlemmene i fylket som var med, men det var tross alt flere enn vanlig. Og Grimstad er overbevist om at de 35 fikk stort utbytte av turen. Han tror mange av de 565 som ikke deltok, ikke er klar over hva de egentlig gikk glipp av.

– En av de utfordringene vi har fremover er hvordan vi på en best mulig måte skal organisere det lokale arbeidet foreningen skal gjøre. Løsningen er å styrke de tillitsvalgte, gi dem god opplæring og et godt, sosialt nettverk. Og i primærhelsetjenesten må vi gi mer faglige aktiviteter og legge større vekt på at vi skal være en sosial møteplass. Det er imidlertid et problem å få folk til å ta i et tak for å bringe foreningen fremover, sier Grimstad.

– Det er en del «alene-leger» ute i distriktene. Mange av dem har det kanskje svært ensomt?

– Ja, fortsatt er situasjonen slik, og da er det nok av og til spesielt tøft å være lege. I slike situasjoner skal foreningen stille opp med støtteapparatet. Og det skjer best med et lokalt støtteapparat. Hvis det for eksempel dreier seg om en situasjon der mediene fokuserer sterkt på en lege, må vi stille opp. Vi har egen støttegruppe som er skolert for det – og det er en svært viktig funksjon i foreningen. Da må vi bare stille 100 % opp!

Må stille opp

– Men det er ikke bare «alene-leger» som kan oppleve problematiske situasjoner,

legger Grimstad til og viser til at det er en viktig oppgave for foreningen å stille opp med et støtteapparat for alle i vanskelige situasjoner og at det beste da, etter hans mening, er at dette støtteapparatet har forankring lokalt.

– Der har kanskje du som representant for Distrikts-Norge en sentral rolle i sentralstyret?

– Kanskje. Spørsmål om for eksempel sykehusstruktur og vaktordninger må finne andre løsninger i områder delt opp av høye fjell og dype fjorder enn i sentrale, tettbygde strøk. Det er i alle fall viktig at dette erfaringsgrunnlaget også er representert i sentralstyret, svarer Grimstad.

Spesialisten i allmenmedisin har aldri hatt noe ønske om å spesialisere seg i andre retninger, men dersom han skulle jobbet for eksempel på Rikshospitalet, ville han nok ha rettet seg inn mot indremedisin. Men å bo i Oslo er neppe aktuelt:

– Nei, jeg trives veldig godt på Hareid, selv om jeg gjerne skulle benyttet meg mer av kulturtilbudene i hovedstaden. Men vi har jo barn i Oslo som vi besøker ofte, og da får jeg med meg litt av det også, sier han og ser ut over en ganske tung regnværsdag med skyer over fjorden:

– Nei, jeg ville ikke byttet ut dette med å bo i Oslo, tett innpå naboer. Her har vi flott natur, god plass, frisk luft og i tillegg er det et ideelt sted for barn å vokse opp. Stadig kommer faren på 80 år med fersk fisk fanget fra egen båt. Dessuten har vi jo Hareid kammerkor, smiler han. Der synger han bass sammen med kona, som synger alt. I stuen står piano og en saksofon – den siste håndteres av datteren. Og selv om det er langt ute i Distrikts-Norge, er det bare få timer unna hovedstaden. Hurtigbåt til flyplassen tar ikke lang tid.

Thor Nagell

tanagel@online.no
frilansjournalist